

Torek, 15. februar 2011

I

(Resolucije, priporočila in mnenja)

RESOLUCIJE

EVROPSKI PARLAMENT

Izvajanje direktive o storitvah 2006/123/ES

P7_TA(2011)0051

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 15. februarja 2011 o izvajanju direktive o storitvah 2006/123/ES (2010/2053(INI))

(2012/C 188 E/01)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 3 Pogodbe o Evropski uniji,
- ob upoštevanju členov 9, 49 in 56 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju Direktive 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju obvestila Komisije z dne 18. maja 2010 o izvajanju direktive o storitvah za zasedanje Sveta za konkurenčnost,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „K aktu za enotni trg“ (KOM(2010)0608),
- ob upoštevanju poročila predsednika Komisije z naslovom „Nova strategija za enotni trg“,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. maja 2010 o uresničitvi enotnega trga za potrošnike in državljane ⁽²⁾,
- ob upoštevanju členov 48 in 119(2) Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov ter mnenj Odbora za ekonomske in monetarne zadeve, Odbora za promet in turizem in Odbora za regionalni razvoj (A7-0012/2011),

⁽¹⁾ UL L 376, 27.12.2006, str. 36.⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0186.

Torek, 15. februar 2011

- A. ker je namen direktive o storitvah dokončno oblikovanje notranjega trga storitev ob zagotavljanju visoke ravni kakovosti in socialne kohezije,
- B. ker je direktiva o storitvah sredstvo za rast Evropske unije in ker se mora izvajati v okviru strategije Evropa 2020 ter akta za enotni trg,
- C. ker je svoboda opravljanja storitev zapisana v temeljnih pogodbah,
- D. ker je za države članice ter državne in lokalne organe prenos direktive o storitvah z njenimi določbami o pravici do ustanavljanja in opravljanju storitev ter z vzpostavitvijo enotnih kontaktnih točk za pomoč ponudnikom storitev, zlasti malim in srednjim podjetjem, velik izziv,
- E. ker bo učinek te direktive na gospodarstvo, podjetja in državljane mogoče ovrednotiti šele, ko bo v celoti in pravilno prenesena v vse države članice EU,
- F. ker je kakovostno izvajanje te direktive v državah članicah enako pomembno kot spoštovanje rokov za njeno izvajanje,
- G. ker direktiva o storitvah predvsem samozaposlenim osebam ter malim in srednjim podjetjem bistveno olajša opravljanje njihovih dejavnosti tudi v drugih državah članicah, razvoj novih poslovnih področij ter zaposlovanje novega osebja,
- H. ker dejavnosti, ki jih zajema direktiva o storitvah, pomenijo 40 % BDP in delovnih mest v EU ter so zaradi tega odločilen sektor za gospodarsko rast in boj proti brezposelnosti; ker je cilj direktive o storitvah sprostiti ogromni ekonomski potencial in potencial za ustvarjanje delovnih mest v evropskem notranjem trgu storitev, ki se ocenjuje na 0,6 do 1,5 % BDP Evropske unije; ker naj bi z direktivo o storitvah dosegli tudi cilje iz člena 3 PDEU,
- I. ker bi lahko bolj dinamičen in delovno intenziven storitveni sektor prispeval k ohranjanju rasti,
 - 1. opozarja na javno in politično razpravo o direktivi o storitvah, kakršne doslej še ni bilo, in na vlogo Evropskega parlamenta v teh pogajanjih; zato meni, da bi moral Evropski parlament zagotoviti učinkovito spremljanje izvajanja te direktive v državah članicah; poziva Komisijo, naj Parlament redno obvešča o poteku prenosa;
 - 2. poudarja, da je direktiva o storitvah odločilen korak k pravemu enotnemu trgu za storitve, ki bi moral podjetjem, zlasti malim in srednjim, omogočiti, da bi državljanom zagotavljala boljše storitve po konkurenčnih cenah po vsem notranjem trgu; meni pa, da bo po popolnem prenosu direktive o storitvah najpomembneje izvesti poglobljeno oceno o njenem učinku;
 - 3. je zadovoljen, da izvajanje direktive o storitvah v vseh državah članicah ustvarja dinamiko posodabljanja brez primere, ki se kaže v novih metodah dela in ocenjevanja; poudarja osrednjo vlogo socialnih partnerjev in poklicnih organizacij v procesu prenosa; poziva Komisijo, naj jih v celoti vključi v fazo medsebojnega ocenjevanja;
 - 4. ugotavlja, da je večina držav članic dala prednost horizontalni zakonodaji; opaza pa, da je način prenosa odvisen od posebnosti notranje organizacije v državah članicah; ob tem poziva zadevne države članice, naj zagotovijo večjo preglednost, zlasti z boljšo udeležbo nacionalnih parlamentov pri izdelavi korelacijskih tabel;
 - 5. poudarja, da države članice izvajanja direktive o storitvah ne bi smele jemati samo kot stvar „predelave“, kjer bi bila pravila in posebne določbe mehansko in horizontalno opuščeni, pač pa kot priložnost za posodobitev in poenostavitev zakonodaje ter prestrukturiranje storitvenega gospodarstva, pri čemer je treba upoštevati cilje ohranjanja javnega interesa, kar je zapisano tudi v direktivi;

Torek, 15. februar 2011

6. meni, da če naj izvajalci storitev dejansko užijejo koristi direktive o storitvah, je treba v vseh državah članicah zagotoviti njeno popolno in pravočasno izvajanje, tako pravno kot operativno;
7. poziva Komisijo, naj pozorno spremlja uporabo direktive v vseh državah članicah in izdaja redna poročila o njenem izvajanju; meni, da je treba v teh poročilih upoštevati dejanske srednje- in dolgoročne učinke direktive na zaposlovanje v Evropski uniji;
8. upa, da bo direktiva o storitvah resnično pozitivno vplivala, saj bo omogočila ustvarjanje dostojnih, trajnih in kakovostnih delovnih mest ter izboljšala kakovost in varnost storitev;
9. priznava možnosti direktive o storitvah za spodbujanje nadaljnje integracije gospodarstva EU in za ponoven zagon enotnega trga s spodbujanjem gospodarske blaginje in konkurenčnosti ter prispevanjem k zaposlovanju in ustvarjanju novih delovnih mest, saj storitve prinašajo pomemben delež BDP in zaposlovanja v EU; meni, da lahko pravilno in hitro izvajanje te direktive v vseh državah članicah ustvari pomembne pogoje za uresničevanje ciljev kohezijske in regionalne politike ter ojača odnos vzajemne krepitve med notranjim trgom in kohezijsko politiko ter prispeva k uresničevanju ciljev strategije EU 2020, obenem pa omogoči odpravo pomanjkljivosti enotnega trga v storitvenem sektorju;
10. upa, da bomo začeli cilje te direktive dosegati v bližnji prihodnosti in da bo koristila vsej EU in njenim regijam, kar bo prispevalo k dejanski gospodarski, socialni in teritorialni koheziji;
11. poziva Komisijo, naj učinkovito spremlja in že od začetka ocenjuje vpliv te direktive na regije ter zagotovi učinkovito usklajevanje vseh politik, povezanih z izvajanjem direktive; poziva Komisijo, naj podpre izvedbo informacijske kampanje o uporabi te direktive, namenjene lokalnim in regionalnim organom, da bi olajšali uresničevanje njenih ciljev;
12. pričakuje, da bo direktiva dejansko pripomogla k zmanjšanju upravnih obremenitev in primerov pravne negotovosti, zlasti tistih, ki zadevajo mala in srednja podjetja, saj je teh na področju storitev največ; meni, da bo zmanjšanje upravne obremenitve olajšalo tudi razvoj dodatnih storitev na podeželskih, odmaknjenih in najbolj oddaljenih območjih;
13. podpira izvajanje nacionalnih strategij v podporo inovativnim malim in srednjim podjetjem, ki so jih najhujše prizadele posledice gospodarske in finančne krize;

Postopek ocenjevanja

14. meni, da je proces pregleda nacionalnih zakonodaj, ki urejajo svobodo ustanavljanja in opravljanja storitev, eden od stebrov direktive o storitvah; ugotavlja, da mora ta proces omogočiti posodobitev sistemov dovoljenj in zahtev v zvezi s svobodo ustanavljanja in opravljanja storitev, da bi olajšali čezmejno opravljanje storitev;
15. meni, da medsebojno ocenjevanje pomembno prispeva h kakovosti in učinkovitosti ureditve notranjega trga, saj sistematično ocenjevanje in s tem povezano spremljanje prenosa spodbuja nacionalne organe k obravnavanju zahtev EU in prenosa v domačo zakonodajo;
16. poziva Komisijo in države članice, naj sodelujejo, da bi še bolj spodbudile razvoj notranjega trga za storitve na podlagi procesa medsebojnega ocenjevanja, ki ga določa direktiva o storitvah in ki ga države članice ravno prenašajo;
17. opozarja, da lahko države članice ohranijo svoje sisteme dovoljenj in nekatere zahteve samo, če so nedvomno nujni, sorazmerni in nediskriminacijski; poudarja, da so v zvezi s tem države članice ohranile številne sisteme dovoljenj, hkrati pa so jih naredile dostopnejše in preglednejše za ponudnike storitev; obžaluje, da države članice niso bolj ambiciozno izkoristile potenciala direktive o storitvah s smislu upravne in regulativne poenostavitve;

Torek, 15. februar 2011

18. poudarja, da so na tem področju težave s priznavanjem poklicnih kvalifikacij, zlasti v zdravstvu; opozarja, da se direktiva o storitvah ne more uporabljati za določbe, ki jih že zajemajo sektorske direktive; poziva Komisijo, naj to stanje pri reviziji direktive o poklicnih kvalifikacijah pojasni;
19. opozarja na posebnost določb o pravici do ustanavljanja in o začasnem opravljanju storitev v drugi državi članici; poziva Komisijo, naj pri ocenjevanju to posebnost v celoti upošteva;
20. poziva Komisijo in države članice, naj prenehajo diskriminirati potrošnike na podlagi državljanstva ali prebivališča in zagotovijo učinkovito izvajanje člena 20(2) direktive o storitvah, nacionalni organi in sodišča pa naj ustrezno izvršujejo nacionalne predpise za izvajanje tega pravila o nediskriminaciji v pravnih sistemih držav članic; opominja, da namen člena 20(2) ni preprečiti razlike v obravnavanju splošnih pogojev na podlagi objektivnih razlogov, na primer razdalje ali višjih stroškov zaradi izvajanja storitev za prejemnike v drugih državah članicah;
21. poudarja, da postopek ocenjevanja, ki se izvaja v okviru direktive, od državnih organov zahteva veliko dela in da je to treba pri ocenjevanju prenosa upoštevati;
22. je seznanjen s prizadevanji držav članic za izvajanje postopka medsebojnega ocenjevanja; meni, da je ta proces pomembno orodje pri določanju, kako izvajanje direktive napreduje po državah članicah; meni, da postopek še ni tako napredoval, da bi lahko ocenili njegovo učinkovitost; poudarja, da je treba v tem postopku preučiti, ali veljavna pravila v državah članicah ustrezajo zahtevam notranjega trga in ali ne ustvarjajo novih ovir; želi, da Komisija v okviru akta za enotni trg podrobno preuči možnosti te nove metode;
23. obžaluje, da Evropski parlament in nacionalni parlamenti niso bolj vključeni v postopek medsebojnega ocenjevanja;
24. poziva Komisijo, naj pri zagotavljanju čezmejnih storitev opredeli problematične poklice in področja ter poglobljeno oceni veljavno zakonodajo in vzroke teh težav;

Enotne kontaktne točke

25. meni, da je vzpostavitev enotnih kontaktnih točk bistvena za učinkovito izvajanje direktive; priznava, da njeno izvajanje od držav članic zahteva znatne finančne, tehnične in organizacijske napore; poudarja, da je treba v to vključiti socialne partnerje;
26. poziva države članice, naj razvijejo enotne kontaktne točke v obsežne portale e-uprave za ponudnike storitev, ki želijo ustanoviti podjetje ali izvajati čezmejne storitve; poziva države članice, naj še naprej izboljšujejo dostopnost enotnih kontaktnih točk, med drugim z omogočanjem dokončanja postopkov in formalnosti na daljavo prek računalnika, po elektronski poti, pa tudi s kakovostjo in relevantnostjo informacij in postopkov, ki so uporabnikom, zlasti malim in srednjim podjetjem, na voljo, vključno z informacijami in dokončanjem postopkov po veljavnem delovnem in davčnem pravu v posamezni državi članici, ki so pomembni za ponudnike storitev, kot so na primer postopki za DDV in registracijo v socialnovarstvenem sistemu; poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo, da bodo vse informacije enotnih kontaktnih točk na voljo tudi v drugih jezikih, zlasti jezikih sosednjih držav;
27. poziva države članice, naj povečajo dostopnost elektronskih postopkov, vključno s prevodom najpomembnejših obrazcev; poziva jih, naj uporabnikom enotnih kontaktnih točk omogočijo sledenje napredku v potekajočih postopkih;
28. se zaveda, da so pri delovanju enotnih kontaktnih točk težave, povezane s preverjanjem identitete, uporabo elektronskih podpisov in vlaganjem izvirnih dokumentov ali overovljenih kopij, zlasti v čezmejnem delovanju; poziva Komisijo, naj predlaga ukrepe za rešitev teh težav, da bi malim in srednjim podjetjem omogočili korist od enotnega trga ter preprečili pravno in tehnično negotovost;

Torek, 15. februar 2011

29. poudarja, da je glede uporabnikom prijazne izvedbe še posebej pomembno razčistiti, katere zahteve veljajo za trajno ustanovitev podjetja v nasprotju z začasnim izvajanjem čezmejnih storitev;

30. obžaluje, da svetovanje enotnih kontaktnih točk še ni doseglo bodočih ponudnikov storitev in da ni splošno znano, kako navezati stik z enotnimi kontaktnimi točkami; poziva Komisijo, naj v osnutku svojega proračuna za leto 2012 nameni ustrezna sredstva za začetek vseevropske promocijske kampanje za ozaveščanje o enotnih kontaktnih točkah in o tem, kaj imajo ponuditi izvajalcem storitev; poziva Komisijo in države članice, naj v sodelovanju z vsemi zainteresiranimi stranmi čim prej začnejo dobro usmerjene promocijske, informacijske in izobraževalne kampanje; poziva Komisijo in države članice, naj povečajo vidnost in prepoznavnost domene eu-go ter prikažejo primere podjetij, ki so uporabila enotne kontaktne točke in od tega imela korist;

31. meni, da sta dialog in izmenjava najboljših praks med državami članicami zelo pomembna, če naj se enotne kontaktne točke izboljšujejo in razvijajo; poudarja, da je v državah, kjer tovrstnih točk še ni ali še ne delujejo pravilno, nujno treba ukrepati; poziva večino držav članic, naj si še bolj prizadevajo za dokončanje vseh postopkov in formalnosti prek enotnih kontaktnih točk;

32. poziva države članice, naj zagotovijo, da bodo spletne strani enotnih kontaktnih točk objavila nove obveznosti glede informacij, ki se od ponudnikov storitev zahtevajo v korist potrošnikov;

33. poziva države članice, naj Komisiji redno posredujejo primerljive statistične podatke, potrebne za oceno delovanja enotnih kontaktnih točk ter njihovega vpliva na nacionalni in evropski ravni, zlasti pri izvajanju čezmejnih storitev; poziva Komisijo, naj določi merila za oceno enotnih kontaktnih točk; meni, da bi morala ta merila temeljiti na kvantitativnih in kvalitativnih kazalnikih;

34. ugotavlja, da morajo nekatere države članice rešiti številna pravna in tehnična vprašanja, da bodo omogočile čezmejno uporabo enotnih kontaktnih točk; poziva te države članice, naj ustrezno ukrepajo, zlasti za priznanje elektronskih podpisov; poziva Komisijo, naj si še naprej prizadeva za povečanje medopravilnosti in vzajemnega priznavanja elektronskih postopkov ter naj sprejme ustrezne podpirne ukrepe za lažjo čezmejno uporabo enotnih kontaktnih točk; priporoča, naj Komisija vzpostavi neposredno elektronsko povezavo do enotnih kontaktnih točk držav članic, ki bi bila ponudnikom storitev na voljo v vseh uradnih jezikih EU;

35. poziva države članice in Komisijo, naj si bolj prizadevajo za zagotovitev popolne elektronske medopravilnosti enotnih kontaktnih točk; poudarja, da je tu pomembna povezava s predlogom št. 22 v aktu za enotni trg o elektronskih podpisih, elektronski avtentifikaciji in identifikaciji;

36. opozarja, da morajo države članice obvezno izvesti oceno tveganja, s katero bodo zagotovile, da podjetja pri dokončanju svojih elektronskih postopkov ne bodo utrpela prevelike obremenitve; poziva Komisijo, naj oceni možnosti, da bi podjetja pri uporabi enotnih kontaktnih točk v drugih državah članicah uporabljala svoje nacionalne možnosti elektronskega podpisa oziroma avtentifikacije;

37. meni, da mora glede na zapleteno zakonodajo vsak državljan imeti možnost, da se posvetuje z organi, pristojnimi za kako področje, in dobi natančen odgovor na svoja vprašanja; meni, da bi bilo treba na področju delovnega in socialnovarstvenega prava razviti pojem vnaprejšnjih upravnih odločitev, da bi odpravili pravno negotovost; nadalje meni, da bi bilo treba za zagotovitev preglednosti sprejete odločitve objaviti;

Upravno sodelovanje

38. opozarja na pomembnost določb o upravnem sodelovanju in vzajemni pomoči; meni, da je njihovo izvajanje pogoj za zagotovitev učinkovitega nadzora nad opravljanjem storitev ter visoke ravni kakovosti in varnosti storitev v Evropski uniji;

39. pozdravlja, da je vedno več pristojnih nacionalnih organov prijavljenih za nadzor storitev v informacijskem sistemu za notranji trg, kar omogoča neposredno, hitro in učinkovito izmenjavo informacij; meni, da bi se ta sistem lahko uporabljal za druge sorodne direktive;

Torek, 15. februar 2011

40. je prepričan, da lahko informacijski sistem za notranji trg in enotne kontaktne točke – ker so zanje potrebna prizadevanja za upravno sodelovanje med vsemi udeleženi organi – utrejo pot za nadaljnjo medopravilnost in mreženje na nacionalni, regionalni in lokalni ravni po vsej EU; ugotavlja, da je pri opredeljevanju pravil in postopkov za njihovo delovanje potrebna določena prožnost ter da je treba upoštevati regionalne razlike na ravni EU in da je treba v ta namen vse ukrepe sprejeti partnersko ter po pristni razpravi na lokalni in regionalni ravni;

41. meni, da je koristno vzpostaviti sodelovanje v sklopu evropske mreže javnih uprav držav članic in izmenjavo informacij o zanesljivosti izvajalcev storitev, da bi odpravili dodatni nadzor, ki se uporablja za čezmejne dejavnosti;

42. poudarja, da je treba organizirati usposabljanje uslužbencev državnih in regionalnih upravnih organov, pristojnih za spremljanje storitev; priznava opravljena prizadevanja držav članic v tej smeri in poziva države članice, naj nadalje uskladijo mreže informacijskega sistema za notranji trg s spremljanje njihovega praktičnega delovanja in zagotovitvijo ustreznega usposabljanja; opominja, da je trajna uspešnost tega informacijskega sistema odvisna od ustreznega vlaganja na ravni Skupnosti; zato poziva Komisijo, naj oblikuje večletni program za to in uporabi vse vire, potrebne za njegovo nemoteno delovanje;

43. meni, da bi morali biti upravni postopki učinkovitejši; šteje za koristno, da bi enotne kontaktne točke tesno sodelovale in si izmenjevale izkušnje glede čezmejnih storitev v različnih evropskih regijah;

Področje uporabe

44. opozarja, da je iz področja uporabe direktive izključena vrsta področij, tudi negospodarske storitve splošnega pomena, zdravstvene storitve ter večina socialnih storitev; dodaja, da direktiva ne vpliva na delovno pravo niti na zakonodajo držav članic na področju socialnega varstva;

45. je seznanjen, da je v nekaterih državah članicah potekala razprava o storitvah, ki so izključene iz področja uporabe direktive; ugotavlja, da večina držav članic pri izvajanju direktive o storitvah ni naletela na večje težave v zvezi s področjem njene uporabe; opozarja, da so bile te storitve izključene zaradi svoje posebne narave in da bi jih bilo treba ponekod umestiti v ustrezni področni zakonodajni okvir Skupnosti; ugotavlja, da sporočilo Komisije z naslovom „K aktu za enotni trg“ vsebuje tudi zavezo, da bi se do leta 2011 oblikoval sklop ukrepov v zvezi s storitvami splošnega pomena;

46. poziva k ustreznemu in poglobljenemu spremljanju, kako se uporabljajo omejitve, ki jih omogoča direktiva na področju storitev splošnega gospodarskega pomena, pri čemer je treba spoštovati deljeno pristojnost z državami članicami; poudarja, da direktiva ne vpliva na pravico držav članic, da v skladu s pravom EU opredelijo, katere so storitve splošnega gospodarskega pomena, kako naj bodo organizirane in financirane v skladu s pravili o državni pomoči ter katere posebne obveznosti bi morale zanje veljati;

47. poziva, naj se pri izvajanju te direktive bolj upošteva temeljno načelo lokalne samouprave, za storitve splošnega gospodarskega pomena pa naj se kolikor mogoče zmanjšajo birokratske upravne obremenitve in omejitve glede pooblastil za odločanje na lokalni ravni;

48. meni, da je treba dodatne ukrepe, ki so potrebni za dokončno oblikovanje notranjega trga storitev, v celoti vključiti v potekajočo razpravo o aktu za enotni trg;

*

* *

49. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.